

Brüsszel, 2018. március 9.
(OR. en)

6804/18

Intézményközi referenciaszám:
2017/0138 (CNS)

FISC 103
ECOFIN 206

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a Tanács
Tárgy:	Az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókkal kapcsolatosan az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere • <i>Politikai megállapodás</i>

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2017. június 21-én benyújtotta a fent említett jogalkotási javaslatot¹. A kezdeményezés elsődleges célja az adózási átláthatóság megerősítése és az agresszív adótervezés elleni küzdelem olyan új rendelkezéseknek az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU tanácsi irányelvbe² történő beépítése révén, amelyek előírnák a tagállamok számára a következőket:

- állapítsanak meg olyan kötelező adatközlési szabályokat, amelyek értelmében a nemzeti illetékes hatóságokat tájékoztatni kell az adótervezésben közreműködők – vagy más olyan szereplők, akik általában részt vesznek a „konstrukciók” megtervezésében, forgalomba hozatalában, és végrehajtásának megszervezésében vagy irányításában – határon átnyúló elemet tartalmazó, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukcióiról („konstrukciók”); és

¹ 10582/17 FISC 149 ECOFIN 572 IA 115 + ADD 1, ADD2, ADD 3.

² HL L 64., 2011.3.11., 1. o., módosított.

- biztosítsák, hogy nemzeti adóhatóságok a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv által rendelkezésre bocsátott mechanizmus használatával automatikusan megosszák ezeket az információkat más tagállamok adóhatóságaival.
2. A jogalkotási javaslatban szereplő kérdések kiemelt helyet foglalnak el mind az EU napirendjén, mind szélesebb nemzetközi viszonylatban. Az EU Tanácsa az eredményes adóztatás külügyi stratégiájáról és az adóegyezményekkel való visszaélések elleni intézkedésekről szóló, 2016. május 25-i következtetéseiben felkérte az Európai Bizottságot, hogy *„mérlegeljen az OECD BEPS projekt¹ 12. pontja alapján kötelező adatközlési szabályokra vonatkozó jogalkotási kezdeményezéseket, az adókijátszáshoz, illetve adókikerüléshez segítséget nyújtó közvetítők tevékenységének hatékonyabb visszaszorítása érdekében”*.²
3. A Bizottság javaslata általánosságban tükrözi a BEPS 12. fellépésének elemeit, és az OECD keretében jelenleg is folyik az adókikerülési konstrukciókra vonatkozó kötelező adatközlési szabályok mintájával kapcsolatos munka. Ennek összefüggésében, valamint a G20-ak pénzügyminisztereinek és a jegybankelnököknek a küszöbön álló, 2018. március 17–20-án Buenos Airesben rendezendő találkozájára tekintettel fontos emlékeztetni arra, hogy az Európai Tanács 2013 márciusában kijelentette, hogy „az OECD-vel és a G20-akkal szoros együttműködésre van szükség az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás megelőzésére irányuló, nemzetközileg elfogadott standardok kidolgozása céljából.”³ Mindezek ismeretében fontos előrelépést jelentene, ha a javaslattal kapcsolatban politikai megállapodás jönne létre a Tanácsban.
4. Az Európai Tanács a 2014. júniusi ülésén több prioritást is meghatározott az Unió számára a következő öt évre vonatkozóan; e prioritások egyike szerint küzdeni kell az adókikerülés és az adócsalás ellen, mégpedig annak érdekében, hogy mindenki méltányosan kivegye részét az adóterhekből.⁴ A 2014. decemberi következtetéseiben pedig kijelentette, hogy „sürgősen elő kell mozdítani az adókikerülés és az agresszív adótervezés elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseket mind globális, mind uniós szinten.”⁵ Az Európai Tanács 2016 júniusában kimondta, hogy „az adócsalás, az adókijátszás, az adókikerülés és a pénzmosás elleni küzdelem továbbra is kiemelt cél mind az Európai Unión belül, mind pedig nemzetközi

¹ Az OECD adóalap-erózióval és a nyereségátcsoportosítással (BEPS) foglalkozó cselekvési tervét 2015-ben fogadták el a G20-ak pénzügyminiszterei és a G20-ak államfői, és ezt az ECOFIN az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás uniós vonatkozásairól szóló, 2015. decemberi tanácsi következtetések 6. pontjában üdvözölte is (15150/15 FISC 185 ECOFIN 965, 6. pont).

² 9452/16 FISC 85 ECOFIN 502, 12. pont.

³ EUCO 23/13 CO EUR 3 CONCL 2, 6. pont.

⁴ EUCO 79/14 CO EUR 4 CONCL 2, 2. pont.

⁵ EUCO 237/14 CO EUR 16 CONCL 6, 3. pont.

összefüggésben”¹, és konkrétan megemlítette a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv két közelmúltban végrehajtott módosítását².

5. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. január 18-án nyilvánított véleményét jogalkotási javaslatáról³, az Európai Parlament pedig 2018. március 1-jén adott véleményét⁴.

II. A JELENLEGI HELYZET

6. A bolgár elnökség prioritásként kezeli a javaslattal kapcsolatos munkát, és ennek során az észt elnökség által az adóügyi munkacsoport és a magas szintű adóügyi munkacsoport keretében elért jelentős eredményekre támaszkodik. A bolgár elnökség az adópolitikai menetrendjében kötelezettséget vállalt arra, hogy a jogszabály vonatkozásában mielőbbi megállapodás elérésére fog törekedni.⁵ Az adóügyi munkacsoport 2018 folyamán négyszer ülésezett (2018. január 9. és 26., február 8. és 26.). A kérdés terítékre került a magas szintű adóügyi munkacsoport 2018. február 28-i ülésén, valamint az Állandó Képviselők Bizottsága (II. rész) 2018. március 7-i ülésén is.
7. Valamennyi delegáció egyetért azzal az elvvel, hogy a határokon átnyúló vonatkozásokkal rendelkező, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó adatközlés eredményesen járulhat hozzá a tisztességes adózási környezethez a belső piacon, és hogy az adóhatóságoknak meg kell osztaniuk a kapott információkat a más tagállambeli adóhatóságokkal.
8. Az Állandó Képviselők Bizottsága (II. rész) 2018. március 7-i ülésén a delegációk túlnyomó része támogatta az előterjesztett elnökségi kompromisszumos szöveget. Egyes tagállamoknak ugyanakkor továbbra is fenntartásai voltak a „C.1. ismertetőjeggyel” kapcsolatban (lásd e feljegyzés III. részét), egy delegáció pedig a „E.3. ismertetőjegy” szövegével kapcsolatban jelezte fenntartását.

¹ EUCO 26/16 Co EUR 5 CONCL 3, 17. pont.

² A Tanács kiterjesztette a közigazgatási együttműködési irányelv hatályát (2015-ben) a feltételes adómegállapítással és az előzetes ármegállapítással, illetve (2016-ban) a nagy multinacionális vállalatcsoportok országonkénti jelentéstételével kapcsolatos automatikus információcserére.

³ 5631/18 FISC 34 ECOFIN 60.

⁴ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁵ 5668/18 FISC 37, 9. pont.

9. Ezért az ECOFIN Tanács ülésére való tekintettel, valamint annak érdekében, hogy a delegációk valamennyi fennmaradó aggodalmát orvosolni lehessen, az elnökség benyújtja a naprakésszé tett kompromisszumos szöveget, amely e feljegyzés I. mellékletében szerepel. Az elnökség ezen túlmenően javasolja, hogy az irányelv szövege mellé csatolják a Tanács (e feljegyzés II. mellékletében foglalt) nyilatkozatát, amelyet ezen irányelv elfogadásakor a tanácsi jegyzőkönyvben kellene rögzíteni.
10. Az elnökség kifejezi abbéli reményét, hogy az e feljegyzés III. pontjában foglalt (a „C.1. ismertetőjeggyel” kapcsolatos) kulcskérdést sikerül megoldani, valamint hogy az összes delegáció el tudja fogadni az „E.3. ismertetőjegy” szövegét, továbbá hogy az ECOFIN Tanács 2018. márciusi ülésén politikai megállapodás születik a kompromisszumos szöveggel kapcsolatban.

III. KULCSKÉRDÉS –Az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó konstrukciókra vonatkozó, a „C. kategória 1. pontja szerinti ismertetőjegy” („C.1. ismertetőjegy”)

11. Az egyik „ismertetőjegy” (az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó konstrukciók leírása) a különleges jellemzőkkel rendelkező, határokon átnyúló, levonható kifizetésekre vonatkozik (lásd az irányelvtervezet elnökségi kompromisszumos szövege IV. mellékletének bevezetőjét és C. szakaszának 1. pontját).
12. Az Állandó Képviselők Bizottságának (II. rész) 2018. március 7-i ülésén lényegében a következő kérdések merültek fel a „C.1. ismertetőjeggyel” kapcsolatban:
 - a) IV. melléklet, (C.1. pont, b) alpont i.): néhány delegáció nem fogadta el a C.1. ismertetőjegy hatálya alá tartozó konstrukciók egyik vonásaként azt, hogy az ilyen kifizetések kedvezményezettjének adójogrendszere nem vet ki társasági adót, vagy a kivetett társasági adó mértéke nulla. Ezek a delegációk jelezték, hogy ez a követelmény – hatálykorlátozás nélkül – aránytalan adminisztratív terhet jelentene a módosításról szóló irányelv céljának elérése szempontjából. A delegációk legtöbbje azonban úgy ítélte meg, hogy a társasági adó hiánya vagy a nullában meghatározott társasági adó vonzó jellemzőit jelentik az adókikerülési konstrukcióknak, és hogy a „C.1. ismertetőjeggyel” mindenképpen vonatkoznia kell ezekre az esetekre;

- b) IV. melléklet, (C.1. pont, b) alpont ii.): ugyanezen, a fentiekben részletezett oknál fogva néhány delegáció nem támogatta azt, hogy a „C.1. ismertetőjegy” vonatkozzon az olyan adójogrendszereket érintő konstrukciókra is, amelyek az Unióban fizetendő, jogszabályban megállapított társasági adó átlagos mértékének 35 %-ánál alacsonyabb társasági adót vetnek ki. Ebben az összefüggésben számos delegáció emlékeztetett elvi kifogására azzal kapcsolatban, hogy a jogszabályban megállapított társasági adó átlagos mértékére az agresszív adótervezés potenciális kockázatának mutatójaként lehessen hivatkozni. Ezzel szemben néhány delegáció ragaszkodott ahhoz, hogy ez a jellemző maradjon a „C.1. ismertetőjegy” alkalmazási körén belül (C.1. pont, b) alpont ii.):
- c) IV. melléklet, (C.1. pont, c) alpont: egy delegáció kérelmezte, hogy ne tartozzanak e pont hatálya azok a kifizetések, amelyekre „részleges adómentesség” vonatkozik;
- d) IV. melléklet, (C.1. pont, d) alpont): néhány delegáció arra az álláspontra helyezkedett, hogy az adminisztratív terhek csökkentése és a figyelemnek a legmagasabb kockázatot jelentő konstrukciókra való irányítása érdekében kizárólag a „káros preferenciális adóügyi rendelkezésekre” kell korlátozni ezen rendelkezés hatályát. Más delegációk azt kérték, hogy e pont – és az egész C.1. ismertetőjegy – alkalmazási köre maradjon a lehető legszélesebb.

13. Fontos megjegyezni, hogy a módosító irányelv tervezetének IV. melléklete bevezetőjében leírt „fő előny vizsgálatára irányuló teszt” a „C.1. ismertetőjegy” lényeges eleme marad.¹ Meg kell találni a megfelelő egyensúlyt annak eldöntése során, hogy a „C.1. ismertetőjegyben” leírt mely konstrukciótípusokat kell majd alávetni a „fő előny vizsgálatára irányuló tesztnek”. Egyes delegációk úgy vélték, hogy amennyiben a „C.1. ismertetőjegy” hatálya alá tartozó konstrukciókat nem vetik alá a „fő előny vizsgálatára irányuló tesztnek”, az illetékes hatóságokhoz túlságosan sok adat érkezne be, amelyek feldolgozása, illetve az adókikerülés eseteinek azonosítására való felhasználása túl nagy terhet jelentene. Ezzel ellentétben számos delegáció jelezte, hogy hasznos lenne, ha a „fő előny vizsgálatára irányuló teszt” alkalmazásának elhagyásával a „C.1. ismertetőjegy” alkalmazási köre továbbra is a lehető legszélesebb maradna, mert így az illetékes hatóságok minden ilyen adatot automatikusan kicserélnének.

¹ A fő előny vizsgálatára irányuló teszt alapvetően akkor teljesül – és az adott konstrukció akkor kerül az adatszolgáltatási kötelezettség hatálya alá –, ha azon fő előnyök közül egy vagy több, amelyeket valamely személy az adatszolgáltatási kötelezettség alá, valamint a „C.1. ismertetőjegy” hatálya alá tartozó konstrukcióktól vár, adóelőny megszerzését jelenti.

14. Az elnökség az ECOFIN Tanács márciusi ülésére figyelemmel reméli, hogy minden delegáció számára elfogadható az e feljegyzés I. mellékletében foglalt, a „C.1. ismertetőjegyről” szóló alábbi kompromisszumos szöveg. A szöveg a következő módosításokat tartalmazza:

- a C.1. ismertetőjegy magában foglalná a b) alpont i. pontját (0% -os vagy hiányzó társasági adó), továbbá e pont hatálya kiterjedne a „közel nulla” mértékű társasági adó eseteire is;
- a b) alpont ii. pontja (a jogszabályban megállapított társasági adó mértéke alacsonyabb, mint az Unióban fizetendő, jogszabályban megállapított társasági adó átlagos mértékének 35 %-a), törlésre kerülne, mivel a gyakorlatban a legtöbb vonatkozó konstrukcióra kiterjedne a „C.1. ismertetőjegy” többi részének hatálya;
- a c) pont hatálya csak a teljes adómentességet élvező kifizetésekre terjedne ki;
- a d) pont hatálya továbbra is kiterjedne valamennyi preferenciális adóügyi rendelkezésre, és azokat alá kellene vetni a „fő előny vizsgálatára irányuló tesztnek”;
- a fent említett pontok [b) i., c) és d)] hatálya alá tartozó konstrukciókat alá kellene vetni a „fő előny vizsgálatára irányuló tesztnek”;

IV. A TOVÁBBI LÉPÉSEK

15. Az elnökség a fentiek figyelembevételével reméli, hogy az e feljegyzés I. mellékletében foglalt szöveg és a II. mellékletben foglalt tanácsi nyilatkozattervezet elfogadható a delegációk számára, és ezek alapján az ECOFIN Tanács keretében létrejöhet a politikai megállapodás.
16. Ezért felkérjük a Tanácsot, hogy:
 - érjen el politikai megállapodást az irányelvtervezetre vonatkozóan az e feljegyzés I. mellékletében szereplő elnökségi kompromisszumos szöveg alapján annak érdekében, hogy a jogász-nyelvész szakértők általi ellenőrzést követően elfogadhassa az irányelvet; és
 - kérje az e feljegyzés II. mellékletében szereplő tanácsi nyilatkozatnak az irányelv elfogadásával egyidejű rögzítését a Tanács jegyzőkönyvében.

**TERVEZET
A TANÁCS IRÁNYELVE**

**a 2011/16/EU irányelvnek az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló
konstrukciókkal kapcsolatosan az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus
információcsere tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. és 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

¹ HL C ., [...], . o.

² HL C ., [...], . o.

- (1) Az adózási átláthatóság területén születő új kezdeményezésekre való uniós szintű válaszként az utóbbi években többször is sor került a 2011/16/EU tanácsi irányelv¹ módosítására. Ebben az összefüggésben a 2014/107/EU tanácsi irányelv² közös jelentéstételi standardot vezetett be az Unióban a számlainformációkra vonatkozóan. A standard, amelyet az OECD dolgozott ki, az adóügyi illetőséggel nem rendelkezők számláira vonatkozó információk automatikus cseréjét írja elő, és létrehozza ezen információcsere világszintű kereteit. A 2011/16/EU irányelvet a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítási határozatokra vonatkozó automatikus információcserét előíró (EU) 2015/2376 tanácsi irányelv³, valamint a multinacionális vállalatcsoportok országonkénti jelentéstételére vonatkozó kötelező automatikus információcserét előíró (EU) 2016/881 tanácsi irányelv⁴ módosította. Figyelemmel arra, hogy az adóhatóságok számára milyen hasznosak lehetnek a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információk, az (EU) 2016/2258 tanácsi irányelv⁵ kötelezte a tagállamokat, hogy az adóhatóságok számára biztosítsanak hozzáférést az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶ értelmében a pénzügyi intézmények által alkalmazott ügyfél-átvilágítási eljárásokhoz. Jóllehet a 2011/16/EU irányelv többször módosításra került annak érdekében, hogy az adóhatóságok jobb eszközökkel rendelkezzenek az agresszív adótervezéssel szembeni fellépéshez, tovább kell erősíteni a létező adózási keretek néhány meghatározott átláthatósági aspektusát.

¹ A Tanács 2011. február 15-i 2011/16/EU irányelve az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.)

² A Tanács 2014. december 9-i (EU) 2014/107 irányelve a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 359., 2014.12.16., 1. o.).

³ A Tanács 2015. december 8-i (EU) 2015/2376 irányelve a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 332., 2015.12.18., 1. o.).

⁴ A Tanács 2016. május 25-i (EU) 2016/881 irányelve a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 146., 2016.6.3., 8. o.).

⁵ A Tanács 2016. december 6-i (EU) 2016/2258 irányelve a 2011/16/EU irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló információkhoz való adóhatósági hozzáférés tekintetében történő módosításáról (HL L 342., 2016.12.16., 1. o.)

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2015. május 20-i (EU) 2015/849 irányelve a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (2) A tagállamok szerint egyre nehezebb nemzeti adóalapjukat megvédeni az eróziótól, mivel az adótervezési struktúrák különösen kifinomultakká váltak, és gyakran kihasználják a tőke és a személyek belső piac biztosította nagyobb mobilitását. Ezek a struktúrák általában olyan, több adójogrendszert érintően kifejlesztett konstrukciókból állnak, amelyek az adóköteles nyereséget a kedvezőbb adórendszerekbe irányítják át, vagy amelyeknek az a hatásuk, hogy csökkentik az adózó teljes adófizetési kötelezettségét. Ennek eredményeképp a tagállamok adóbevételei gyakran jelentősen csökkennek, ez pedig akadályozza, hogy növekedésbarát adópolitikákat alkalmazzanak. Ezért kiemelkedően fontos, hogy a tagállamok adóhatóságai átfogó és releváns információkat kapjanak a potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókról. Az ilyen információk alapján az érintett hatóságok képesek lesznek arra, hogy időben reagáljanak a káros adózási gyakorlatokra, és jogszabályok hatályba léptetésével vagy megfelelő kockázatértékelések, valamint adóellenőrzések elvégzésével megszüntessék a kiskapukat. Ha az adóhatóságok nem reagálnak az ilyen gyakorlatokkal kapcsolatos bejelentésekre, ez nem jelenti azt, hogy azok engedélyezettnek minősülnek.
- (3) Tekintve, hogy a legtöbb potenciálisan agresszív adótervezési konstrukció egyszerre több adójogrendszert érint, az ilyen konstrukciókra vonatkozó adatközlés további kedvező eredménnyel jár majd abban az esetben, ha az ilyen információkat ki is cserélik egymás között a tagállamok. Az adóhatóságok közötti automatikus információcsere azért különösen fontos, mert e hatóságok a hozzájuk eljuttatott megfelelő információk alapján léphetnek fel, amennyiben agresszív adózási gyakorlatokat észlelnek.

- (4) Annak a megállapításnak alapján, hogy a gazdasági tevékenységek fejlesztésének átlátható keretei hozzájárulhatnak a belső piacon az adókikerülés és adókijátszás visszaszorításához, a Bizottság feladatul kapta, hogy az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással (BEPS) kapcsolatos cselekvési tervének 12. fellépésével összhangban dolgozzon ki kezdeményezéseket a potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó kötelező adatszolgáltatás tekintetében. Ezzel összefüggésben az Európai Parlament az esetlegesen adókikerüléshez és adókijátszáshoz vezető konstrukciókban segítséget nyújtó, adótervezésben közreműködő szereplők elleni szigorúbb intézkedésekre szólított fel. Fontos azt is megjegyezni, hogy a G7-ek az adóbűncselekmények és egyéb illegális pénzügyi forgalom elleni küzdelemről 2017. május 13-án Bariban kiadott nyilatkozatukban felkérték az OECD-t arra, hogy kezdjen párbeszédet a közös jelentéstételi standard által előírt adatszolgáltatás elkerülésére szolgáló, valamint a tényleges tulajdonosoknak nem átlátható struktúrák mögé való elrejtését célzó módszerek kezelésének lehetséges módjairól, e célból olyan kötelező adatközlési szabálymintákat is megfontolva, amelyek a BEPS 12. fellépéséről szóló jelentésben az adókikerülési módszerekkel kapcsolatban használt megközelítést veszik alapul.
- (5) Fontos emlékeztetni arra, hogy úgy tűnik, bizonyos pénzügyi közvetítők és más adótervezésben közreműködők tevékenyen segítették ügyfeleiket pénzük offshore adójogrendszerekben (országokban, illetve területeken) való elrejtésében. Továbbá, jóllehet a 2014/107/EU tanácsi irányelv¹ által bevezetett közös jelentéstételi standard jelentős lépést jelent az Unión belüli átlátható adózási keretek megteremtése felé, legalábbis a számlainformációk tekintetében, azt még tovább lehet fejleszteni.

¹ A Tanács 2014. december 9-i (EU) 2014/107 irányelve a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 359., 2014.12.16., 1. o.).

- (6) A határokon átnyúló vonatkozásokkal rendelkező, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó adatközlés hatékonyan segítheti a méltányos adóztatás jellemezte belső piaci környezet megteremtése érdekében tett erőfeszítéseket. Ennek fényében a helyes irányba tett lépést jelenthetne, ha az adótervezésben közreműködőket köteleznék arra, hogy az adóhatóságokat tájékoztassák az agresszív adótervezés céljából kihasználható, határokon átnyúló módszerekről. Az átfogóbb szakpolitika kialakítása céljából a második fontos lépés az lenne, ha az adatközlést követően az adóhatóságok megosztanák az információkat a más tagállambeli adóhatóságokkal. Ezek az intézkedések várhatóan a közös jelentéstételi standard hatékonyságát is növelni fogják. Kulcsfontosságú lenne továbbá, hogy a Bizottság megfelelő mennyiségű információhoz kapjon hozzáférést ahhoz, hogy nyomon követhesse ezen irányelv megfelelő működését. Ez az információkhoz való bizottsági hozzáférés nem mentesíti a tagállamokat azon kötelezettségük alól, hogy az állami támogatásokat bejelentsék a Bizottságnak.
- (7) A határokon átnyúló, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó adatszolgáltatás nagyobb eséllyel fog a szándék szerinti elrettentő hatással járni, amennyiben a vonatkozó információk már a korai szakaszban, azaz már a bejelentett konstrukciók tényleges végrehajtása előtt az adóhatóság tudomására jutnak. A tagállami közigazgatási szervek feladatának megkönnyítése érdekében az e módszerekre vonatkozó automatikus információcserére negyedévente kerülhetne sor.
- (8) A belső piac megfelelő működésének biztosítása, valamint annak elkerülése érdekében, hogy a javasolt jogszabályi keretek kijátszhatók legyenek, minden olyan szereplőt kötelezni kell az adatközlésre, aki általában részt vesz az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció vagy konstrukciósorozat kidolgozásában, piaci értékesítésében, végrehajtásának megszervezésében vagy irányításában, ahhoz segítséget nyújt, vagy arra vonatkozóan tanácsot ad. Azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy bizonyos esetekben nem írható elő adótervezésben közreműködők számára az adatszolgáltatási kötelezettség, például titoktartási kötelezettség miatt, vagy olyan esetekben, amikor adótervezésben közreműködő szereplő nem vesz részt az ügyletben, mivel például az adózó maga dolgozza ki és hajtja végre a konstrukciót. Kulcsfontosságú tehát, hogy az adóhatóságnak ilyen körülmények között is legyen lehetősége arra, hogy információkat kapjon az adózással kapcsolatos olyan konstrukciókról, amelyek agresszív adótervezéssel lehetnek kapcsolatosak. Ilyen esetekben tehát arra az adózóra kell terhelni az adatszolgáltatási kötelezettséget, aki az adott konstrukció előnyeit élvez.

- (9) Az elmúlt években az agresszív adótervezési konstrukciók egyre összetettebbé váltak, és az adóhatóságok védelmi ellenintézkedéseire válaszul folyamatosan változnak és módosulnak. Erre tekintettel a potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciók felismerésére az agresszív adótervezés fogalmának meghatározása helyett hatékonyabb módszernek tűnik egy olyan lista összeállítása, amely a tranzakciók azon sajátosságait vagy elemeit tartalmazza, amelyek határozottan utalnak arra, hogy adókikerülésre vagy visszaélésre kerülhet sor. Az ilyen jellemzőkre utal a továbbiakban az „ismertetőjegy” szó.
- (10) Tekintve, hogy a jogszabály elsődleges célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása, döntő jelentőségű, hogy az uniós szintű szabályozás ne haladja meg a kitűzött cél eléréséhez szükséges szintet. Ezért az adatközlési kötelezettségre vonatkozó közös szabályokat a határokon átnyúló helyzetekre kell korlátozni, tehát az olyanokra, amelyek vagy több tagállamot, vagy egy tagállamot és egy harmadik országot érintenek. E körülmények között a belső piac működésére gyakorolt esetleges hatás miatt, a helyzet nemzeti szinten való kezelése helyett indokolt a közös szabályrendszer bevezetése. A tagállamok fogantathatnának további hasonló nemzeti jelentéstételi intézkedéseket, ám azokat az információkat, amelyeket a tagállam az irányelv szerinti adatszolgáltatási kötelezettség által előírtakon felül gyűjt össze, nem oszthatná meg automatikusan más tagállamok illetékes hatóságaival. Az ilyen információk kérésre, vagy – a vonatkozó szabályoknak megfelelően – spontán módon kerülhetnének megosztásra.
- (11) Tekintve, hogy az adatközlési kötelezettség azokat a konstrukciókat érinti, amelyeknek határokon átnyúló vonatkozásaik vannak, fontos lenne a vonatkozó információk más tagállamok adóhatóságaival való megosztása annak biztosítása érdekében, hogy ez az irányelv a lehető leghatékonyabban térítse el a gazdasági szereplőket az agresszív adótervezési gyakorlatoktól. A határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokra és az előzetes árképzési megállapodásokra vonatkozó automatikus információcsere mechanizmusát célszerű használni a határokon átnyúló, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozóan szolgáltatott adatoknak az uniós adóhatóságok közötti kötelező és automatikus cseréjére is.

- (12) Az automatikus információcsere megkönnyítése és a források hatékonyabb felhasználásának elősegítése érdekében az információcserének az Unió által kifejlesztett közös kommunikációs hálózaton (CCN) keresztül kell történnie. Ennek keretében az információkat egy biztonságos központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattárban kell rögzíteni. A tagállamoknak egy sor gyakorlati intézkedést, ezen belül standard formanyomtatvány kidolgozása révén az összes előírt információ cseréjének egységesítését szolgáló intézkedéseket kell bevezetniük. Ennek magában kell foglalnia a tervezett információcsere kapcsán alkalmazandó nyelvi követelmények meghatározását és a CCN-hálózat ennek megfelelő továbbfejlesztését.
- (13) Az Unión belüli adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó automatikus információcsere hatókörét a nemzetközi fejleményekkel összhangban kell meghatározni annak érdekében, hogy minimalizálhatóak legyen az adóhatóságokra és az adótervezésben közreműködőkre háruló költségek, illetve a rájuk nehezedő adminisztratív terhek, valamint hogy biztosítható legyen ezen irányelv hatékonysága az agresszív adótervezési konstrukcióktól való visszatartás tekintetében. Helyénvaló egy kifejezetten az automatikus információcserével járó adatszolgáltatási kötelezettség kikerülésére irányuló konstrukciókra vonatkozó ismertetőjegy kidolgozása. Ezen ismertetőjegy alkalmazásának céljaira az OECD közös jelentéstételi standardja értelmében végzett automatikus számlainformáció-cserére vonatkozó megállapodásokat egyenértékűként kell kezelni az (EU) 2014/107 tanácsi irányelv 8. cikkének (3a) bekezdésében és I. mellékletében meghatározott adatszolgáltatási kötelezettséggel. Ezen irányelv azon részeinek végrehajtása során, amelyek a közös jelentéstételi standard kikerülésére irányuló konstrukciókra és a jogi személyeket, jogi konstrukciókat vagy egyéb hasonló struktúrákat érintő módszerekre vonatkoznak, a tagállamok meríthetnek az OECD által elvégzett munkából – különösen a közös jelentéstételi standard kikerülésére irányuló konstrukciók és áttekinthetetlen offshore struktúrák kezelését célzó kötelező adatközlési szabálymintából, illetve annak kommentárjából – mint illusztrációs és értelmezési forrásokból annak érdekében, hogy segítségükkel biztosítsák az alkalmazás egységességét a tagállamok szintjén, amennyiben ezek a szövegek összhangban állnak az uniós jogszabályok rendelkezéseivel.

(13a) Bár a közvetlen adóztatás továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik, helyénvaló nulla vagy közel nulla mértékű társasági adóra hivatkozni kizárólag az olyan határokon átnyúló tranzakciókat érintő konstrukciókra vonatkozó ismertetőjegy alkalmazási körének egyértelmű meghatározása céljából, amelyekről a 2011/16/EU irányelv értelmében az adótervezésben közreműködőknek vagy – az esettől függően – az adózóknak adatot kell szolgáltatniuk, és amelyek tekintetében az illetékes hatóságoknak automatikus információcserét kell folytatniuk. Továbbá helyénvaló emlékeztetni arra, hogy azok a határokon átnyúló agresszív adótervezési konstrukciók, amelyek fő célja – vagy fő céljainak egyike – az alkalmazandó adójogszabályok tárgyával vagy céljával ellentétes adóelőny megszerzése, a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv 6. cikkében meghatározott, visszaélés elleni általános szabály hatálya alá tartoznak.

- (14) Annak érdekében, hogy ez az irányelv eredményesebb lehessen, a tagállamoknak meg kell határozniuk az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és biztosítaniuk kell e szankciók gyakorlati alkalmazását, valamint azt, hogy e szankciók arányosak legyenek, és visszatartó erővel bírjanak.
- (15) Ezen irányelv végrehajtásának és különösen az adóhatóságok közötti automatikus információcsere egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a korlátozott számú elemet, köztük a nyelvhasználati szabályokat tartalmazó formanyomtatvány elfogadása tekintetében. Ugyanezen okból a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni arra vonatkozóan is, hogy elfogadja a központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattár továbbfejlesztéséhez szükséges gyakorlati intézkedéseket. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹ megfelelően kell gyakorolni.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (16) A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság egyeztetett az európai adatvédelmi biztossal. Amennyiben ezen irányelv keretében személyes adatok kezelésére kerül sor, azt a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek² és a 45/2001/EK rendeletnek megfelelően kell végezni.
- (17) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket.
- (18) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a belső piac működésének a határokon átnyúló, agresszív adótervezési konstrukciók alkalmazásától való elrettentés révén történő javítását a tagállamok önálló, nem összehangolt fellépéssel nem tudják kielégítően megvalósítani, ezzel szemben uniós szinten jobban megvalósíthatók, mivel olyan konstrukciókat vesznek célba, amelyeket azért dolgoztak ki, hogy kihasználják a különböző nemzeti adózási szabályok közötti interakcióból eredő piaci elégtelenségeket, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket, tekintettel különösen arra, hogy a vagy több tagállamot, vagy egy tagállamot és egy harmadik országot érintő, határokon átnyúló vonatkozással rendelkező konstrukciókra korlátozódik.
- (19) A 2011/16/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.). Tevékenységalapú irányítás:

1. cikk

A 2011/16/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 9. pont a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 8. cikk (1) bekezdése, a 8a. cikk, a 8aa. cikk és a 8aaa. cikk alkalmazásában előre meghatározott információk előzetes megkeresés nélküli, szisztematikus, előre meghatározott időközönként történő közlése egy másik tagállammal. A 8. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában rendelkezésre álló információkon az információt közlő tagállam adónyilvántartásában található, az adott tagállam információgyűjtésre és -kezelésre szolgáló eljárásaival összhangban visszakereshető információkat kell érteni;”

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 8. cikk (1) és (3a) bekezdése, valamint a 8a. cikk, a 8aa. cikk és a 8aaa. cikk kivételével ezen irányelv minden egyéb rendelkezésének alkalmazásában az e pont a) és b) alpontja szerinti, előre meghatározott információk szisztematikus közlése.”;

b) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„18. »határokon átnyúló konstrukció«: vagy egynél több tagállamra, vagy egy tagállamra és egy harmadik országra vonatkozó olyan konstrukció, amely esetében a következő feltételek közül legalább egy teljesül:

- a) a konstrukció nem minden résztvevője ugyanabban az adójogrendszerben (államban, illetve területen) rendelkezik adóügyi illetőséggel;
- b) a konstrukció egy vagy több résztvevője egyidejűleg egynél több adójogrendszerben (államban, illetve területen) rendelkezik adóügyi illetőséggel;
- c) a konstrukció egy vagy több résztvevője másik adójogrendszerben (államban, illetve területen) folytat üzleti tevékenységet az ott található állandó telephelyén keresztül, és a konstrukció ezen állandó telephely üzleti tevékenységének egészét vagy részét képezi;
- d) a konstrukció egy vagy több résztvevője másik adójogrendszerben (államban, illetve területen) folytat tevékenységet anélkül, hogy ott adóügyi illetőséggel rendelkezne vagy állandó telephelyet hozna létre;
- e) az ilyen konstrukció hatással lehet az automatikus információcserére és a tényleges tulajdonosok azonosítására.

A 3. cikk 18–26. pontja, a 8aaa. cikk és a IV. melléklet alkalmazásában a konstrukció magában foglalja a konstrukciósorozatot is. Egy konstrukció több lépésből vagy részből is állhat.

- 19. »adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció«: minden olyan határokon átnyúló konstrukció, amely a IV. mellékletben meghatározott ismertetőjegyek legalább egyikével rendelkezik.
- 20. »ismertetőjegy«: határokon átnyúló konstrukciónak a IV. mellékletben felsorolt olyan jellemzője vagy eleme, amely adókikerülés esetleges kockázatára utal.

21. »adótervezésben közreműködő«: olyan személy, aki / amely kidolgozza, forgalmazza, megszervezi vagy végrehajtás céljából elérhetővé teszi az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókat, illetve irányítja a végrehajtásukat.

Továbbá olyan személy, akinek / amelynek a releváns tényeket és körülményeket figyelembe véve, valamint a rendelkezésre álló információk és az ilyen szolgáltatásnyújtáshoz szükséges megfelelő szakértelem és ismeretek alapján tudomása van vagy feltételezhetően tudomásának kell lennie arról, hogy vállalta, hogy közvetlenül vagy más személyeken keresztül támogatást vagy segítséget nyújt, illetve tanácsot ad az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciók kidolgozásához, forgalmazásához, megszervezéséhez, végrehajtás céljából történő elérhetővé tételéhez vagy a végrehajtásuk irányításához. Bármely személynek jogában áll bizonyítékot szolgáltatnia arról, hogy a szóban forgó személynek nem volt tudomása vagy feltételezhetően nem lehetett tudomása arról, hogy adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióban vesz részt. Az érintett személy e célból hivatkozhat minden releváns tényre és körülményre, a rendelkezésre álló információkra, valamint a megfelelő szakértelmére és ismereteire.

Ahhoz, hogy adótervezésben közreműködő szereplő legyen, a személynek legalább a következő kiegészítő feltételek egyikének meg kell felelnie:

- a) valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezik;
 - b) valamely tagállamban állandó telephellyel rendelkezik, amelyen keresztül a konstrukcióval kapcsolatos szolgáltatásokat nyújtja;
 - c) valamely tagállamban bejegyezték vagy valamely tagállam jogának hatálya alá tartozik;
 - d) valamely tagállamban szerepel valamely jogi, adózási vagy tanácsadói szolgáltatásokkal kapcsolatos szakmai szövetség nyilvántartásában.
22. »érintett adózó«: olyan személy, aki / amely számára adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciót tesznek elérhetővé végrehajtás céljából, vagy aki / amely kész adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciót végrehajtani vagy végrehajtott ilyen konstrukció első lépését.

23. a 8aaa. cikk alkalmazásában »kapcsolt vállalkozás«: olyan személy, aki / amely egy másik személlyel legalább az egyik alábbi módon kapcsolatban áll:
- a) a személy úgy vesz részt egy másik személy irányításában, hogy helyzete révén a másik személyre jelentős befolyást gyakorol;
 - b) a személy egy olyan holding révén vesz részt egy másik személy feletti ellenőrzésben, amely holding a szavazati jogok 25 %-ánál többel rendelkezik;
 - c) a személy közvetve vagy közvetlenül a tőke több mint 25 %-át kitevő tulajdonjog révén részesedéssel rendelkezik egy másik személy tőkéjében;
 - d) a személy egy másik személy nyereségéből 25 %-os vagy annál nagyobb nyereségrészesedésre jogosult.

Ha több személy vesz részt a fentieknek megfelelően ugyanazon személy irányításában, ellenőrzésében, rendelkezik részesedéssel a tőkéjében, illetve jogosult a nyereségéből nyereségrészesedésre, valamennyi érintett személyt kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni.

Ha ugyanazon személyek vesznek részt a fentieknek megfelelően több személy irányításában, ellenőrzésében, rendelkeznek részesedéssel a tőkéjükben, illetve jogosultak a nyereségükből nyereségrészesedésre, valamennyi érintett személyt kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni.

E pont alkalmazásában az a személy, aki / amely egy másik személlyel együtt jár el egy szervezet szavazati joga vagy tőkerészesedése tekintetében, úgy tekintendő, hogy részesedéssel rendelkezik a másik személy által birtokolt, a szervezetbeli valamennyi szavazati jog, illetve tőkerészesedés tekintetében.

Közvetett részvétel esetében a c) pont követelményeinek való megfelelést az egymást követő szinteken található részesedés arányának szorzata alapján lehet megállapítani. A szavazati jogok több mint 50 %-ával rendelkező személy úgy tekintendő, mintha a szavazati jogok 100 %-ával rendelkezne.

Valamely magánszemélyt, annak házastársát vagy egyenes ági felmenőit vagy leszármazottait egyetlen személyként kell kezelni.

24. [...]
25. »piacképes konstrukció«: olyan határokon átnyúló konstrukció, amelyet úgy dolgoztak ki, forgalmaznak, tesznek végrehajtás céljából elérhetővé vagy amely végrehajtásra kész anélkül, hogy jelentősebb mértékben személyre kellene szabni.
26. »személyre szabott konstrukció«: olyan határokon átnyúló konstrukció, amely nem piacképes konstrukció.”

2. A II. fejezet II. szakasza a következő cikkel egészül ki:

„8aaa. cikk

Az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó kötelező automatikus információcsere alkalmazási köre és feltételei

- (1) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótanácsadók az általuk ismert, illetve birtokukban lévő vagy ellenőrzésük alatt álló, az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó információkat a következők közül a legkorábbi időponttól számított harminc napon belül bejelentsék az illetékes hatóságnak:
- a) azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtás céljából elérhetővé vált, vagy
 - b) azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtásra kész, vagy
 - c) az a nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtásának első lépésére sor került.

Az első albekezdéstől eltérve a 3. cikk (21) bekezdésének második albekezdésében említett adótanácsadók is kötelesek bejelenteni ezen információkat az azt követő naptól számított harminc napon belül, amikor közvetlenül vagy más személyeken keresztül támogatást vagy segítséget nyújtottak, illetve tanácsot adtak.

- (1a) Piacképes konstrukciók vonatkozásában a tagállamok meghozzák az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótanácsadók háromhavonta rendszeres jelentést tegyenek, amelyben tájékoztatnak minden olyan, a (6) bekezdés a), d), g) és h) pontjában említett újabb bejelentendő információról, amely az előző jelentés továbbítása óta került a birtokukba.

- (1b) Amennyiben valamely adótanácsadó egynél több tagállam illetékes hatóságainak köteles információt szolgáltatni adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióról, ezen információkat csak a következő listában az első helyen szereplő tagállamban kell bejelentenie:
- a) azon tagállam, ahol az adótanácsadó adóügyi illetőséggel rendelkezik;
 - b) azon tagállam, ahol az adótanácsadó olyan állandó telephellyel rendelkezik, amelyen keresztül a szóban forgó konstrukcióhoz kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtja;
 - c) az a tagállam, ahol az adótanácsadó be van jegyezve, illetve amely tagállam jogának hatálya alá tartozik;
 - d) az a tagállam, ahol az adótanácsadó valamely jogi, adózási vagy tanácsadói szolgáltatásokkal kapcsolatos szakmai szövetség nyilvántartásában szerepel.
- (1c) Amennyiben az (1b) bekezdés értelmében többszörös jelentéstételi kötelezettség keletkezik, az adótervezésben közreműködő mentesül a bejelentési kötelezettsége alól, ha a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudja, hogy ugyanarról az információról egy másik tagállamban már bejelentést tett.
- (2) A tagállamok olyan intézkedéseket is hozhatnak, melyekkel felmentést adnak az adótervezésben közreműködőknek az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó információk bejelentése alól, amennyiben e kötelezettség az érintett tagállam nemzeti joga szerint a titoktartási kötelezettség megsértését eredményezné. Ilyen esetekben a tagállamok megteszik az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótervezésben közreműködők késedelem nélkül értesítsék a többi adótervezésben közreműködő szereplőt, illetve – amennyiben ilyenek nincsenek – az érintett adózót a (2a) bekezdés szerinti adatközlési kötelezettségeikről.

Az adótervezésben közreműködő csak annyiban jogosult az első albekezdés szerinti felmentésre, amennyiben a szakmáját meghatározó érintett nemzeti jogszabályok adta keretek között jár el.

- (2a) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az olyan esetekben, ahol egy adótervezésben közreműködő szereplő sem érintett, illetve ahol az adótervezésben közreműködő a (2) bekezdés szerinti felmentésről tájékoztatja az érintett adózót vagy egy másik adótervezésben közreműködő szereplőt, az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó információk bejelentésére vonatkozó kötelezettség a tájékoztatást kézhez kapó másik adótervezésben közreműködőre vagy ennek hiányában az érintett adózóra háruljon.
- (2b) A jelentéstételi kötelezettség által érintett adózó a következők közül a legkorábbi időponttól számított harminc napon belül köteles bejelenteni az információkat: azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtás céljából elérhetővé vált az érintett adózó számára; azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció kész az érintett adózó általi végrehajtásra, vagy amikor a konstrukció végrehajtásának első lépésére az érintett adózó összefüggésében sor került.

Amennyiben valamely érintett adózó egynél több tagállam illetékes hatóságainak köteles információt szolgáltatni adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióról, ezen információkat csak a következő listában az első helyen szereplő tagállam illetékes hatóságainak kell bejelentenie:

- i. azon tagállam, ahol az érintett adózó adóügyi illetőséggel rendelkezik;
- ii. azon tagállam, ahol az érintett adózó olyan állandó telephellyel rendelkezik, amely a konstrukció előnyeit élvezzi;
- iii. azon tagállam, ahol az érintett adózó jövedelemre vagy nyereségre tesz szert, amennyiben az érintett adózó nem rendelkezik adóügyi illetőséggel egyik tagállamban sem és egyik tagállamban sem rendelkezik állandó telephellyel;
- iv. azon tagállam, ahol az érintett adózó tevékenységet folytat, amennyiben az érintett adózó nem rendelkezik adóügyi illetőséggel egyik tagállamban sem és egyik tagállamban sem rendelkezik állandó telephellyel.

(2c) Amennyiben a (2b) bekezdés értelmében többszörös jelentéstételi kötelezettség keletkezik, az érintett adózó mentesül a bejelentési kötelezettsége alól, ha a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudja, hogy ugyanarról az információról egy másik tagállamban már bejelentést tett.

(3) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy azon esetekben, ahol több adótervezésben közreműködő szereplő is érintett ugyanabban az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióban, ezek mindegyike köteles legyen az információkat bejelenteni.

Az adótervezésben közreműködők csak annyiban mentesülhetnek ezen kötelezettség alól, amennyiben a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudják, hogy ugyanarról a – (6) bekezdésben említett – információról egy másik adótervezésben közreműködő szereplő már bejelentést tett.

(3a) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az olyan esetekben, ahol az érintett adózó köteles az információk bejelentésére és a szóban forgó esetben több adózó is érintett, a következő listában az első helyen szereplő adózó legyen köteles az információknak a (2a) bekezdéssel összhangban történő bejelentésére:

- i. az az érintett adózó, aki az adótervezésben közreműködővel megállapodott az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióról;
- ii. az az érintett adózó, aki a konstrukció végrehajtását irányítja.

Az érintett adózók csak annyiban mentesülhetnek ezen kötelezettség alól, amennyiben a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudják, hogy ugyanarról a – (6) bekezdésben említett – információról egy másik érintett adózó már bejelentést tett.

- (3b) Minden tagállam hozhat olyan intézkedéseket is, melyek annak előírásához szükségesek, hogy minden érintett adózó bejelentse a konstrukció használatával összefüggő információkat az adóhatóságnak minden olyan év vonatkozásában, amikor a konstrukciót használják.
- (4) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótervezésben közreműködők és az érintett adózók bejelentsék az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó azon határokon átnyúló konstrukcióval kapcsolatos információkat, amelyek végrehajtásának első lépésére ezen irányelv hatálybalépése és alkalmazásának kezdő időpontja között került sor. Az adótervezésben közreműködőknek, illetve az érintett adózóknak az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló ilyen konstrukciókkal kapcsolatos információkat 2020. augusztus 31-ig kell bejelenteniük.
- (5) Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol e cikk (1)–(4) bekezdésének értelmében az információkat bejelentették, automatikus információcsere keretében, a 21. cikk értelmében elfogadott gyakorlati intézkedésekkel összhangban az összes többi tagállam illetékes hatósága számára köteles továbbítani az e cikk (6) bekezdésében meghatározott információkat.

- (6) A tagállam által az (5) bekezdés szerint továbbítandó információk – értelemszerűen – a következők:
- a) az adótervezésben közreműködők és az érintett adózók azonosítása, ideértve nevüket, (természetes személyek esetén) születési idejüket és helyüket, adóügyi illetőségüket és adóazonosító számukat, valamint adott esetben azok a személyek, akik az érintett adózóval kapcsolt vállalkozások;
 - b) a IV. mellékletben meghatározott azon ismertetőjegyek részletes leírása, amelyek miatt a határokon átnyúló konstrukció adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozik;
 - c) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció tartalmi összefoglalása, amelynek keretében utalni kell a közismert névére, amennyiben van ilyen, valamint leírást kell adni a szóban forgó gazdasági tevékenységekről vagy konstrukciókról, de csupán általános fogalmak használatával, anélkül hogy a leírás kereskedelmi, gazdasági vagy szakmai titok, kereskedelmi eljárás, vagy olyan információ felfedésével járna, amelynek közlése sérti a közrendet;
 - d) az az időpont, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtásának első lépésére sor került vagy sor fog kerülni;
 - e) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció alapját képező nemzeti rendelkezések részletei;
 - f) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció értéke;
 - g) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció által érintett adózó(k) tagállamának, valamint a konstrukció által valószínűsíthetően érintett további tagállamok megnevezése;
 - h) azon más tagállambeli személyek megnevezése – ha vannak ilyenek –, amelyeket az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció valószínűleg érint, azoknak a tagállamoknak a megjelölésével, amelyekhez ezen személyek kapcsolódnak.

- (6a) Ha az adóhatóság nem reagál az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció tényére, az önmagában nem jelenti a szóban forgó konstrukció érvényességének elfogadását vagy adóügyi megítélését.
- (7) Az e cikk (5) bekezdésében említett információcsere elősegítése érdekében a Bizottság meghozza az e cikk végrehajtásához szükséges gyakorlati intézkedéseket, ideértve – a 20. cikk (5) bekezdése szerinti formanyomtatvány létrehozását célzó eljárás részeként – az e cikk (6) bekezdésében említett információk közlésének standardizálására irányuló intézkedéseket is.
- (8) A Bizottság nem kap hozzáférést a (6) bekezdés a), c) és h) pontjában említett információkhoz.
- (9) Az automatikus információcserére az azon negyedévet követő hónapon belül kell sort keríteni, amelyben az információkat bejelentették. Az első információkat 2020. október 31-ig kell közölni.”.

3. A 20. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban formanyomtatványokat fogad el a nyelvhasználati szabályokkal együtt, a következő esetekre vonatkozóan:

- a) a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítással és az előzetes ármegállapítással kapcsolatos, a 8a. cikk szerinti automatikus információcserére vonatkozóan 2017. január 1-jéig;
- b) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó, a 8aaa. cikk szerinti automatikus információcserére vonatkozóan 2019. június 30-ig.

A formanyomtatványokon közlendő adatok köre nem terjedhet túl az információcsere keretében közlendő, a 8a. cikk (6) bekezdésében és a 8aaa cikk (6) bekezdésében felsorolt elemeken, valamint az olyan egyéb, ezen elemekhez kapcsolódó adatmezőkön, amelyek kitöltése a 8a., illetve a 8aaa cikkben foglalt célok eléréséhez szükséges.

Az első albekezdésben említett nyelvhasználati szabályok nem akadályozhatják meg azt, hogy a tagállamok az Unió bármely hivatalos nyelvén közöljék a 8a. és 8aaa. cikkben említett információkat. E nyelvhasználati szabályok ugyanakkor előírhatják, hogy az Unió egy másik hivatalos nyelvén meg kell küldeni ezen információk legfontosabb elemeit.”.

4. A 21. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az ezen irányelv 8a. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt automatikus információcsere céljából a Bizottság 2017. december 31-ig kidolgoz egy biztonságos tagállami szintű központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattárat az említett bekezdések keretében közlendő információk rögzítésének céljára, és ahhoz műszaki és logisztikai támogatást is biztosít.

Az ezen irányelv 8aaa. cikkének (5), (6) és (7) bekezdésében előírt automatikus információcsere céljából a Bizottság 2019. december 31-ig kidolgoz egy biztonságos tagállami szintű központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattárat az említett bekezdések keretében közlendő információk rögzítésének céljára, és ahhoz műszaki és logisztikai támogatást is biztosít.

Valamennyi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának hozzáféréssel kell rendelkeznie az adattárban rögzített információkhoz. Az adattárban rögzített információkhoz továbbá – a 8a. cikk (8) bekezdése és a 8aaa. cikk (8) bekezdése szerinti korlátok között – a Bizottságnak is hozzáféréssel kell rendelkeznie. A Bizottság a szükséges gyakorlati intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadja el.

Az említett biztonságos központi adattár üzembe helyezéséig a 8a. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 8aaa. cikk (5), (6) és (7) bekezdésében előírt automatikus információcserét az e cikk (1) bekezdésével és a vonatkozó gyakorlati intézkedésekkel összhangban kell végrehajtani.”.

5. A 23. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok évenkénti értékelést nyújtanak be a Bizottságnak a 8., a 8a., a 8aa. és a 8aaa. cikkben említett automatikus információcsere hatékonyságáról, valamint a gyakorlatban elért eredményekről. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az évenkénti értékelés közlésének formáját és kritériumait. A végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással kell elfogadni.”.

6. A 25 a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25a. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott, a 8aa. és a 8aaa. cikkekre vonatkozó nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékornak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.”.

7. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Jelentéstétel

- (1) A Bizottság 2013. január 1. után ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról.
 - (2) A tagállamok és a Bizottság 2020. július 1-jét követően kétévente értékelik a IV. melléklet helytállóságát, és a Bizottság erről jelentést nyújt be a Tanácsnak. Ezt a jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.”
8. Az irányelv kiegészül a IV. melléklettel, amelynek szövegét ezen irányelv melléklete tartalmazza.

2. cikk

- (1) A tagállamok legkésőbb 2019. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2020. július 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről

az elnök

„IV. MELLÉKLET ISMERTETŐJEGYEK

Az A. kategóriába tartozó általános ismertetőjegyek, valamint a B. kategóriába és a C. kategória 1. pontjának **b) i. [...] alpontjába**, c) alpontjába és d) alpontjába tartozó specifikus ismertetőjegyek csak akkor vehetők figyelembe, ha átmennek a „fő előny vizsgálatára irányuló teszten”.

A fő előny vizsgálatára irányuló teszt

A teszt akkor minősül sikeresen teljesítettnek, ha megállapítható, hogy a fő előny vagy a fő előnyök egyike, amelyre – minden releváns tényt és körülményt figyelembe véve – egy adott személy az adott konstrukció megvalósítása nyomán észszerűen számíthat, az adóelőny elérése.

A C. kategória 1. pontja szerinti ismertetőjegy összefüggésében, a C. kategória 1. pontjának b) i., **[...]** c) vagy d) alpontjában foglalt feltételek fennállása önmagában még nem vezethet annak megállapításához, hogy egy adott konstrukció átment a fő előny vizsgálatára irányuló teszten.

A. A fő előny vizsgálatára irányuló teszthez kapcsolódó általános ismertetőjegyek

1. Olyan konstrukció, amelynek keretében az érintett adózó vagy a konstrukció valamely résztvevője arra vonatkozó titoktartást vállal, hogy nem fedí fel más adótervezésben közreműködők vagy az adóhatóságok felé, hogy a konstrukció révén hogyan érhető el adóelőny.
2. Olyan konstrukció, amelynek keretében az adótervezésben közreműködő a konstrukció megvalósításáért díjazásra (vagy kamatra, a pénzügyi költségek és egyéb díjak ellentételezésére) jogosult, és ez a díj a következő módon kerül meghatározásra:
 - a) a konstrukció révén elért adóelőny összege alapján; vagy
 - b) annak függvényében, hogy a konstrukció révén ténylegesen sikerül-e adóelőnyt elérni. Az ilyen megállapodás azt is magában foglalja, hogy amennyiben a konstrukció révén várt adóelőnyt részben vagy egészben nem sikerül elérni, akkor az adótervezésben közreműködő részben vagy egészben köteles visszafizetni a kapott díjat.
3. Olyan konstrukció, amelynek keretében jelentős mértékben szabványosított dokumentumokat és/vagy struktúrát használnak, és amely egynél több érintett adózó részére áll rendelkezésre anélkül, hogy azt a végrehajtáshoz érdemben személyre kellene szabni.

B. A fő előny vizsgálatára irányuló teszthez kapcsolódó specifikus ismertetőjegyek

1. Olyan konstrukció, amelynek keretében a konstrukció egy adott résztvevője fiktív lépéseket tesz, nevezetesen felvásárol egy veszteséges vállalatot, felhagy e vállalat fő tevékenységével, és a veszteséget arra használja fel, hogy csökkentse adókötelezettségét, például úgy, hogy az említett veszteségeket egy másik adójogrendszerbe viszi át, vagy felgyorsítja az említett veszteségek felhasználását.
2. Olyan konstrukció, amelynek keretében a nyereséget tőkévé, ajándékká vagy más, alacsonyabb adókulcs alá eső vagy adómentességet élvező bevételkategóriává alakítják.
3. Olyan konstrukció, amelynek keretében vagy olyan körkörös ügyleteket bonyolítanak le, melyek a pénzeszközök körbeáramoltatását eredményezik, olyan közbeiktatott szervezetek részvételével, amelyek semmilyen más elsődleges kereskedelmi funkciót nem végeznek, vagy olyan tranzakciókra kerül sor, amelyek egymást ellentételezik vagy lenullázzák, vagy amelyek ehhez hasonló tulajdonságokkal rendelkeznek.

C. Határokon átnyúló ügyletekhez kapcsolódó specifikus ismertetőjegyek

1. Olyan konstrukció, amelynek keretében két vagy több kapcsolt vállalkozás között határokon átnyúló, levonható kifizetésre kerül sor, és legalább az alábbi feltételek egyike teljesül:
 - a) a kifizetés címzettje egyetlen adójogrendszerben (államban, illetve területen) sem rendelkezik adóügyi illetőséggel;
 - b) a kifizetés címzettje ugyan rendelkezik adóügyi illetőséggel valamelyik adójogrendszerben (államban, illetve területen), de:
 - i. az adott adójogrendszerben nincs társasági adó kivette vagy a társasági adó **mértéke** nulla **vagy közel nulla**; vagy
 - ii. [...]
 - iii. az adott adójogrendszer (állam, illetve terület) szerepel az azon Unión kívüli adójogrendszereket (államokat, illetve területeket) tartalmazó listán, amelyekről a tagállamok együttesen vagy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet keretében megállapították, hogy nem együttműködő adójogrendszereknek (államoknak, illetve területeknek) minősülnek;
 - c) a kifizetés [...] egészben adómentességet élvez abban az adójogrendszerben (államban, illetve területen), amelyben a címzettje adóügyi illetőséggel rendelkezik;
 - d) a kifizetés adókedvezményt élvez abban az adójogrendszerben (államban, illetve területen), amelyben a címzettje adóügyi illetőséggel rendelkezik;
2. Ugyanazon értékcsökkenési leírásra egynél több adójogrendszerben igényelnek levonásokat.

3. Ugyanazon nyereség- vagy tőketételre egynél több adójogrendszerben igényelnek kettős adóztatás alóli mentességet.
4. Olyan konstrukció, amelynek keretében eszközátruházásra kerül sor és lényegi eltérés van az adott eszközökért az érintett adójogrendszerekben fizetendő összegek között.

D. Az automatikus információcserére és a tényleges tulajdonlásra vonatkozó specifikus ismertetőjegyek

1. Olyan konstrukció, amely azzal a hatással járhat, hogy veszélyezteti a számlainformációk automatikus cseréjére vonatkozó uniós jogszabályokat vagy ezekkel egyenértékű megállapodásokat – köztük harmadik országokkal kötött ilyen megállapodásokat – végrehajtó jogszabályok szerinti jelentéstételi kötelezettségeket, vagy amely kihasználja az ilyen jogszabályok vagy megállapodások hiányát. Ezek a konstrukciók magukban foglalják legalább az alábbiakat:
 - a) olyan számla, termék vagy befektetés igénybevétele, amely nem pénzügyi számla, vagy látszólag nem minősül annak, de amelynek jellemzői alapvetően hasonlítanak a pénzügyi számlák jellemzőihez;
 - aa) pénzügyi számlák vagy eszközök olyan adójogrendszerekbe történő áthelyezése, vagy olyan adójogrendszerek igénybevétele, amelyeket nem köt a számlainformációknak az érintett adózó illetősége szerinti állammal folytatandó automatikus cseréje;
 - b) a nyereség és a tőke olyan termékekké vagy kifizetésekké való átsorolása, amelyek nem tartoznak a számlainformációk automatikus cseréjének hatálya alá;
 - c) pénzügyi intézmény vagy pénzügyi számla vagy az abban, illetve azon található eszközök olyan pénzügyi intézménybe vagy pénzügyi számlába vagy eszközbe történő áthelyezése, illetve olyan pénzügyi intézménnyé vagy pénzügyi számlává vagy eszközzé történő átalakítása, amely nem tartozik a számlainformációk automatikus cseréjének hatálya alá;

- d) olyan jogi személyek, konstrukciók vagy struktúrák igénybevétele, amelyek megszüntetik, vagy az a céljuk, hogy megszüntessék egy vagy több számlatulajdonosnak vagy ellenőrzést gyakorló személynek a számlainformációk automatikus cseréjének keretében végzett jelentéstételi tevékenységét;
 - e) olyan konstrukciók, amelyek növelik vagy kiaknázzák azoknak az átvilágítási eljárásoknak a gyenge pontjait, amelyeket a pénzügyi intézmények arra használnak, hogy eleget tegyenek a számlainformációkra vonatkozó jelentéstételi kötelezettségeiknek, az olyan adójogrendszerek igénybevételét is beleértve, amelyekben elégtelen vagy nem megfelelő a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló jogérvényesítés, vagy amelyek alacsony szintű átláthatósági követelményeket támasztanak jogi személyekkel vagy jogi konstrukciókkal szemben.
2. Olyan konstrukció, amelynek jogi vagy tényleges tulajdonosi lánc nem átlátható, és amely olyan személyeket, jogi konstrukciókat vagy struktúrákat vesz igénybe:
- a) amelyek nem folytatnak megfelelő személyzettel, felszereléssel, eszközökkel és helyiségekkel támogatott érdemi gazdasági tevékenységet; és
 - b) amelyeket az ilyen személyek, jogi konstrukciók vagy struktúrák által tartott eszközök tényleges tulajdonosai közül egynek vagy többnek az illetősége szerinti adójogrendszertől (államtól, illetve területtől) eltérő bármely más adójogrendszerben (államban, illetve területen) jegyezték be, kezelnek, vagy ilyen adójogrendszer (állam, illetve terület) illetősége vagy ellenőrzése alatt állnak vagy ott telephellyel rendelkeznek; és
 - c) amelyek esetében az ilyen személyeknek, jogi konstrukcióknak vagy struktúráknak a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározottak szerinti tényleges tulajdonosait azonosíthatatlanná tették.

- E. A transzferárazással kapcsolatos specifikus ismertetőjegyek
1. Olyan konstrukció, amelynek keretében egyoldalú minimum mentesítési szabályok alkalmazására kerül sor.
 2. Olyan konstrukció, amelynek keretében nehezen értékelhető immateriális javak átruházására kerül sor. A „nehezen értékelhető immateriális javak” kifejezés azokat az immateriális javakat vagy immateriális javakhoz fűződő jogokat foglalja magában, amelyek esetében a kapcsolt vállalkozások közötti átruházásuk időpontjában:
 - i. nem állnak rendelkezésre megbízhatóan összehasonlítható ügyletek, valamint
 - ii. a tranzakció létrejöttének időpontjában még nagymértékben bizonytalanok az átruházott immateriális javakból a jövőben várhatóan befolyó pénzforgalommal vagy nyereséggel kapcsolatos előrejelzések, vagy az immateriális javak értékeléséhez használt feltételezések, ami megnehezíti az immateriális javakkal kapcsolatos végső siker mértékének előrejelzését az átruházás időpontjában.
 3. Olyan konstrukció, amelynek keretében feladatok és/vagy kockázatok és/vagy eszközök csoporton belüli, határokon átnyúló [...] áthelyezésére kerül sor, amennyiben [...] **az áthelyezést követő három éves időszakban az áthelyező fél vagy felek kamatfizetés és adózás előtti eredményének előrejelzett éves összege nem éri el az adott áthelyező fél vagy felek kamatfizetés és adózás előtti éves eredményének arra az esetre előrejelzett összege 50%-át, ha az áthelyezésre nem került volna sor.**

**TERVEZET – A TANÁCS JEGYZŐKÖNYVÉBEN RÖGZÍTENDŐ TANÁCSI
NYILATKOZAT**

Annak érdekében, hogy megfelelő és egyenlő feltételeket lehessen biztosítani a közös jelentéstételi standard kikerülésére irányuló rendszerekkel kapcsolatos hatékony információcserét és teljes körű átláthatóságot illetően, a Tanács hangsúlyozza, hogy szilárdan támogatja politikailag, hogy nemzetközi szintű fellépésre kerüljön sor a közös jelentéstételi standard kikerülésére irányuló konstrukciók és áttekinthetetlen struktúrák kezelését célzó kötelező adatközlési szabályok általános végrehajtása érdekében.
